

Kom alsjeblieft naar huis

Vorige week mocht ik op het tienerkamp van ons jeugdwerk een viering leiden. Ik heb daar een verhaal verteld wat ik ook graag met u en jou wil delen.

Het verhaal gaat over een vrouw die net buiten de grote stad Rio de Janeiro leefde en werkte. Ze was erg arm en ze had een prachtige dochter. En haar grootste angst was dat haar dochter haar op een dag zo verlaten en naar Rio de Janeiro zou gaan om daar te gaan leven. Zij wist namelijk wat er dan met haar ging gebeuren.

Op een dag kwam de vrouw thuis en haar grootste angst was werkelijkheid geworden. Haar dochter was verdwenen. Er lag een briefje op de tafel waarop geschreven stond:

“Ik ben naar Rio om iets van mijn leven te maken en opnieuw te beginnen”. De moeder wist wat er ging gebeuren en dat brak haar hart. Zij nam al het geld dat ze had en vertrok ook naar Rio. In Rio ging ze naar een fotozaak en spendeerde een groot gedeelte van haar geld om foto's te maken van zichzelf. En nadat ze dat gedaan had bleef ze nog enkele maanden in Rio. Ze zocht in ieder hotel, in ieder restaurant. Ze zocht overal. En overal waar ze geweest was liet ze een foto van zichzelf achter. Uiteindelijk had ze geen geld meer en ging weer naar huis.

Op een avond kwam haar dochter een trap van een hotel aflopen samen met een man. Ze was een prostituee geworden. Er was niets van haar dromen waar geworden. Haar schoonheid was verloren gegaan. Maar terwijl ze de trap afloopt ziet ze opeens iets liggen. Ze loopt ernaar toe en pakt het op. De foto van haar moeder. Verbaasd en verrast staat ze daar met die foto van haar moeder in haar handen.

Dan draait ze de foto om. En op de achterkant van die foto leest ze het volgende.

.
Het maakt mij niet uit
wat er van je geworden is
Het maakt mij niet uit
Wat je allemaal gedaan hebt

Kom alsjeblieft naar huis

.
En als ik de Bijbel lees dan is het precies dit wat ik God de hele Bijbel door hoor zeggen.

.
Â Het maakt mij niet uit
Â Wat er van je geworden is
Â Het maakt mij niet uit
Â Wat je allemaal gedaan hebt

Â Kom alsjeblieft naar huis

.
Dit is de laatste meditatie die ik zal schrijven voor de Kerkklanken. Onze wegen gaan zich scheiden. Ik weet niet hoe uw toekomst eruit gaat zien, ik weet niet hoe mijn eigen toekomst eruit gaat zien. Misschien lukt het ons om onze dromen waar te maken.

Misschien bevinden we ons over een aantal jaar op plekken waar we nooit van gedacht hadden daar nog eens te komen. Ik hoop dat dit verhaal u dan bij zal blijven. Er is iemand die de hoop en de moed nooit opgeeft. Die door deze wereld gaat en op zoek is. En overal waar Hij geweest is laat Hij deze vraag achter. Kom alsjeblieft naar huis.

Ruben Vlot